

Café- mysteriet

Martin Widmark
Helena Willis

**BONNIER
CARLSEN**

MUSEIGATAN

MUSEUM

VALLEBY SKOLA

Kiosk

KYRKO GATAN

LASSEMÅJAS
HÖGKVARTER

KORV

GULD

Post

Karta över Valleby

HAMNEN

BENSIN

VALLEY STATION

STATIONSGATAN

KÖPMANGATAN

SUPER LINS

S L

BANK

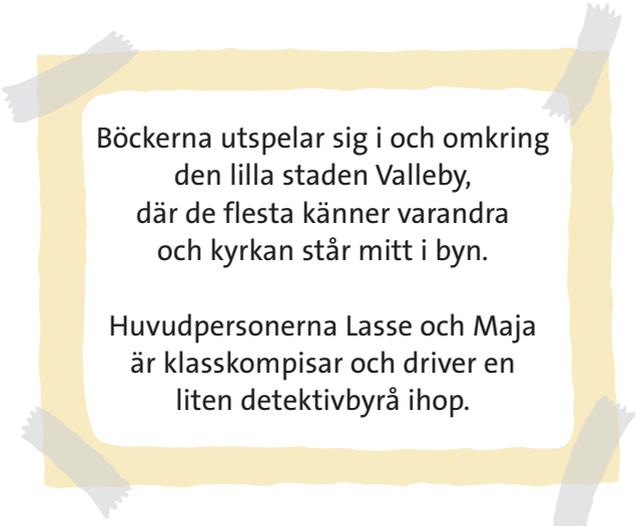
ZOO

HOSPITALGATAN

Supplies
Exp.

KÖPMANGATAN

Linnhall

Böckerna utspelar sig i och omkring
den lilla staden Valleby,
där de flesta känner varandra
och kyrkan står mitt i byn.

Huvudpersonerna Lasse och Maja
är klasskompisar och driver en
liten detektivbyrå ihop.

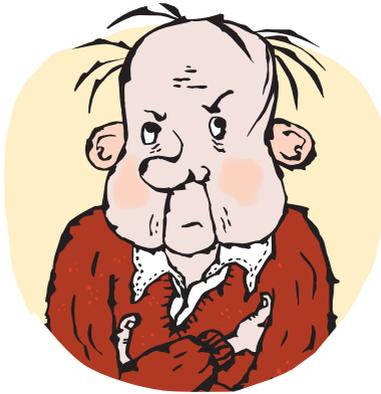
Personerna:

Maja

Lasse

Polismästaren

Steve
Marsaan

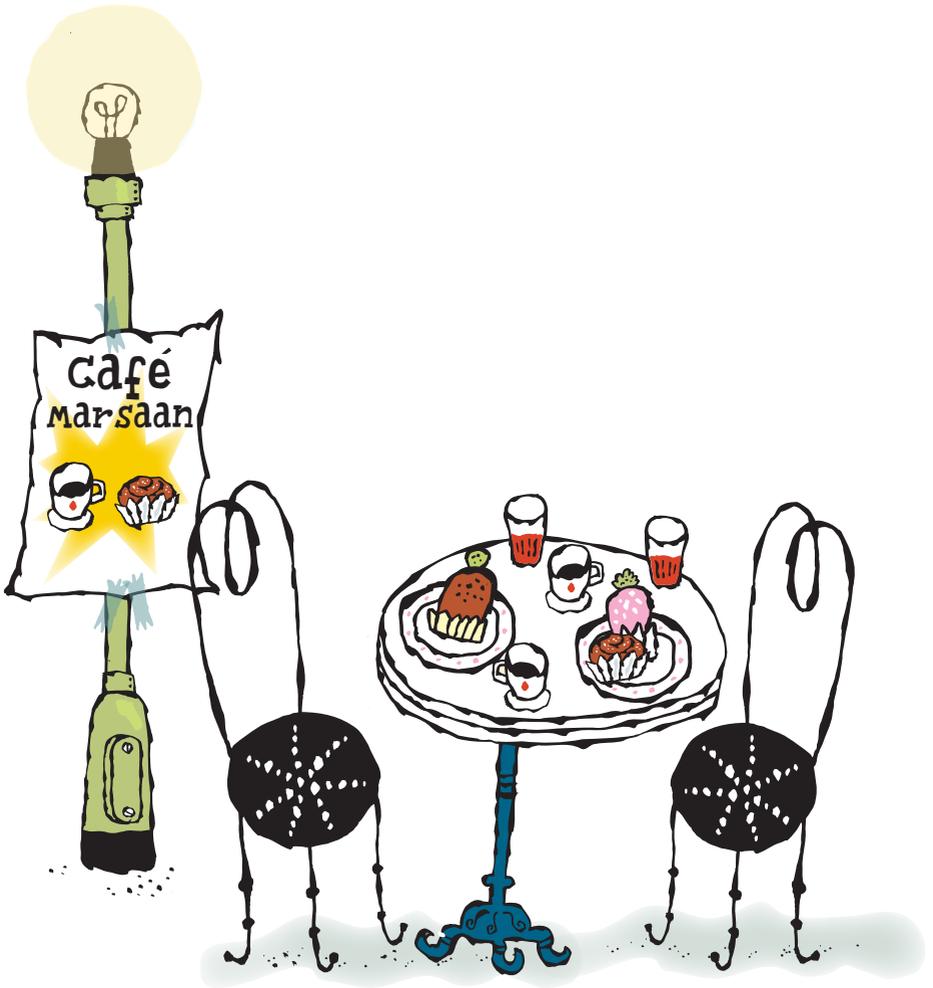
Dino
Panini

Ulla
Bernard

Sara
Bernard

Fotografier och drömmar

— **M**mm! Bakelser, säger Maja.

— Kakor och kex! Gott, säger Lasse.

— Tänk att det har hänt så hemska saker här inne, fortsätter Maja. Det är svårt att tro när man ser alla godsaker i fönstret. Vi går in och fikar och ser om vi kan få reda på något.

— Vänta lite, säger Lasse. Jag ska bara ta ett kort först.

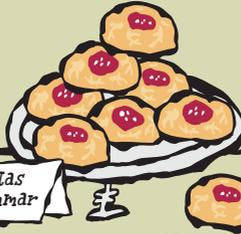
Lasse och Maja har köpt en ny digital-kamera till sin deckarbyrå och nu fotograferar Lasse allt och alla.

Han backar några steg och tar upp kameran.

C A F É M a r s a a n

Napoleon-
bakelser

ullas
drömmar

Blåbärs-
muffins

Kärde-
muffins
bollar

choklad-
bollar

Sylt-
kåkor

Maja ställer sig vid skyltfönstret för att vara med på bilden.

– Du ska jämt vara med på alla bilder, skrattar Lasse. Du är en riktig linslus. Det är Napoleonbakelsen och Ullas drömmar med sylt, jag vill fotografera.

Lasse tar ett par bilder, trots att Maja står kvar och leker fotomodell. Sedan går de in på Café Marsaan, Vallebys fina konditori som ligger på Kyrkogatan bredvid Muhammed Karats guldaffär.

Lasse beställer en prinsessbakelse och Maja tar en chokladboll. De betalar till den unga tjejen i kassan, som är mycket tystlåten och verkar ledsen över något. Lasse och Maja ser att hon har gråtit.

De ser sig omkring i lokalen och letar efter ett bord att sätta sig vid.

– Hallå där, mina små assistenter, hör de någon hojta. Kom och sätt er här hos mig.

Det är Vallebys polismästare som vinkar till dem från ett bord.

Lasse och Maja går fram till polismästarens bord och slår sig ner.

– Här har det hänt grejer, ska ni veta, säger polismästaren, med hela munnen full av gräddbakelse.

Lasse tar genast fram kameran. Han har fått syn på något i polismästarens ansikte som han gärna vill fotografera.

Maja förstår genast vad han tänker göra. Hon stirrar strängt på honom, och sträcker sig fram och torkar bort en liten klick grädde från polismästarens näsa.

– Tack, säger polismästaren och fortsätter att berätta:

– För bara en timme sedan var rånaren här.

– Va! Igen? säger Lasse.

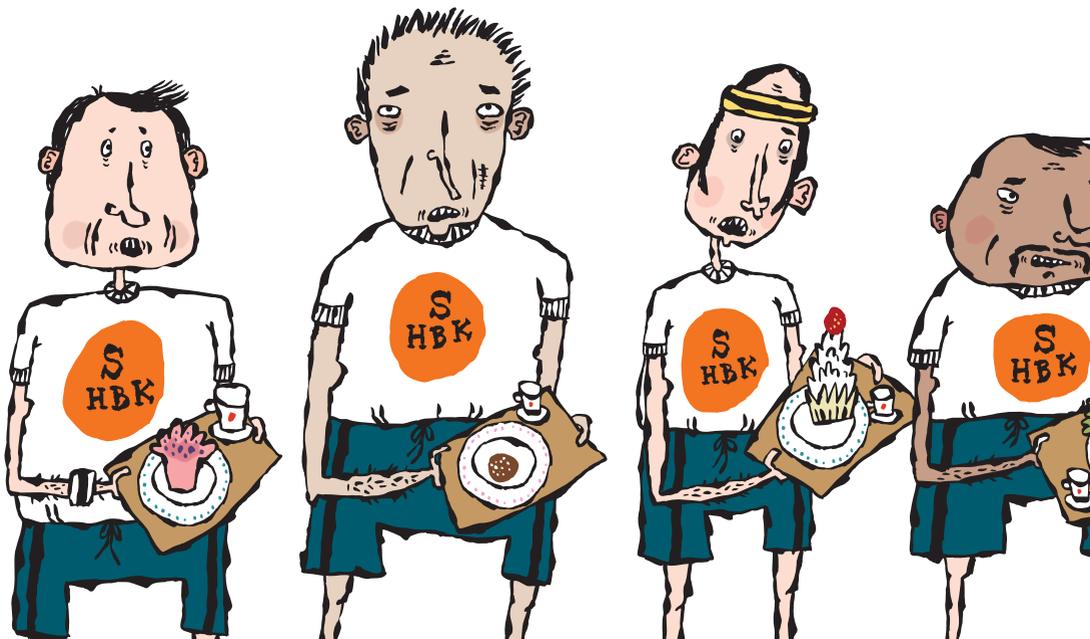
Han och Maja har läst i Valleby-Bladet
att Café Marsaan har blivit rånat två
gångar tidigare i år.

– Då var det därför flickan i kassan var så ledsen, säger Maja.

– Ja, lilla Sara Bernard är alldeles chockad. Det är ju hon stackaren, som tvingas lämna över pengarna till rånaren, svarar polismästaren.

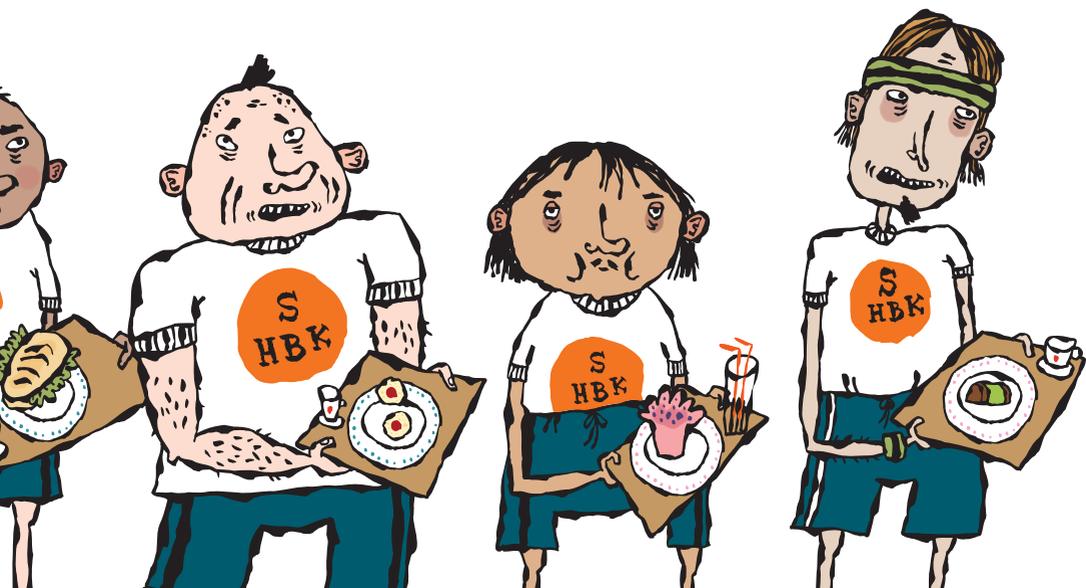
– Kom rånaren över mycket pengar? frågar Lasse.

– Ja, det är det som är så konstigt. Alla tre gångerna har det funnits väldigt mycket pengar här på caféet, berättar polismästaren. Första gången skulle det

köpas in en ny kaffemaskin och andra gången var det dags att betala hyran. I går, före det tredje rånet, stannade en buss här utanför. In kom ett helt handbollslag och fikade. Cafét sålde slut på alla bakelser, tårtor och bullar och därför var det fullt med pengar i kassa-apparaten även den tredje gången. På så sätt har rånaren fått med sig väldigt mycket pengar alla tre gångerna.

– Mycket märkligt, säger Lasse.

–Är det bara tur, eller vet rånaren när det finns mycket pengar i kassa-apparaten? frågar Maja.

–Just precis, mina duktiga detektiver. Det är det som är frågan. Jag börjar misstänka att någon ger honom information. Någon som talar om för rånaren, när han ska råna caféet!

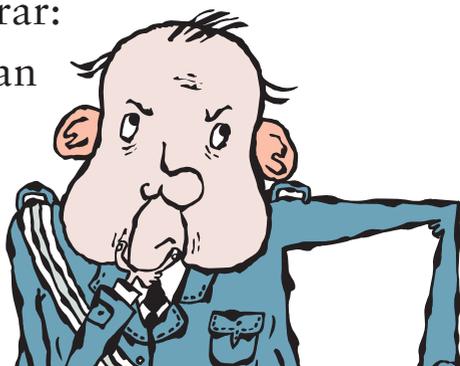
–Honom? säger Maja. Är vi säkra på att rånaren är en man?

–Helt säker kan man aldrig vara, svarar polismästaren, men jag har då aldrig hört talas om kvinnliga rånare.

–Vem kan det vara som ger information till rånaren? frågar Lasse eftertänksamt.

Polismästaren säger ingenting på en lång stund. Han slickar sig bara finurligt runt munnen och konstaterar:

–Tre gånger i rad kan rånaren inte ha tur.

Han vet ju exakt när han ska slå till. Vem kan ge honom den information han behöver? Vad säger LasseMajas Detektivbyrå om den saken?

Lasse sänker rösten till en viskning:

– Antagligen någon som arbetar här inne, säger han.

– Varför tror du det? frågar Maja tyst.

– Någon utanför caféet kunde i och för sig veta att kaffemaskinen skulle köpas, svarar Lasse. Samma person kunde också veta att det var dags att betala hyran.

Men ingen utanför den här lokalen kunde väl veta, för det första, att ett helt handbollslag skulle stanna till här i går, och för det andra, hur fikasugna de var.

Polismästaren nickar när han lyssnar på Lasse. Maja ler. Hon förstår att deras lilla detektivbyrå just har blivit inkopplad på ett nytt fall.

Polismästaren rodnar

Först trodde jag, säger polismästaren, att någon i personalen ringde till rånan. Det skulle ha varit det enklaste. Men ingen av de anställda har sett någon av de andra ringa under dagen.

Polismästaren fortsätter:

– Tidigare, innan ni kom, förhörde jag dem alla tre. Jag trodde att de skulle vara ganska tystlåtna, men i stället blev det tvärt om. Alla pratade på, antagligen för att jag inte skulle misstänka just honom eller henne. På så sätt fick jag reda på mycket om dem som arbetar här.

– Och ingen i personalen lämnade caféet under gårdagen? frågar Maja.

Polismästaren förstår hur Maja tänker.

– Du menar det gamla *jultomte-tricket!* säger han och skrattar. Någon som bara ska ut och köpa tidningen och som sedan kommer tillbaka utklädd och maskerad. Nej, ingen lämnade lokalen.

Lasse och Maja tittar sig omkring på Café Marsaan. Någon här inne samarbetar alltså antagligen med rånaren!

Kvinnan där borta vid skyltfönstret känner Lasse och Maja igen. Det är Ulla Bernard.

– En fantastisk konditor! säger polismästaren. Det är hon som bakar allt gott, som säljs här inne. Hon vill egentligen flytta till en större stad och öppna sitt eget konditori, men till det behövs det pengar, massor av pengar.

– Hon har samma efternamn som flickan i kassan, säger Maja.

– Ulla Bernard är mamma till Sara som jobbar i kassan, förklarar polismästaren.

Lasse och Maja tittar på Ulla, som håller på att ställa i ordning i skyltfönstret. Hon placerar ut nya kakor och bakverk i fönstret.

Ulla arbetar med bestämda rörelser. Hon vet tydligen exakt hur hon vill ha det.

– Sluta tjuta! fräser hon plötsligt över axeln till Sara, som står och snyftar i kassan.

KASSA

Kaffe	15
Te	10
Caffe latte	25
Espresso	
enkel	15
dubbel	25
Cappuccino	23
varm choklad	20
med	
vispgrädde	+5
saft	10
Läsk	15

